

te koop, welke hij zelf aanbood. Dat was de winkel, waarin thans nog onze zaak gevestigd is. Hij was een gepensioneerd marechaussee, wat hij slechts enkele jaren geweest is, daar hij afgekeurd werd. Hij had een pensioentje van 7 gulden per week en woonde met zijn vrouw, had geen kinderen, zo ongeveer 15 jaar in die zaak. Zoals reeds eerder gezegd was het een gewoon woonhuis met voor- en achterkamer en bedsteden in het midden. In 1905 had van der Jagt een winkelpui er in laten zetten. Hieraan heb ik toen zelf nog gewerkt. Ook de winkelbetimmering van binnen heb ik aan helpen brengen. Hij noemde zichzelf Boekhandelaar, maar er was in heel de winkel geen boekje te vinden. Wel wat Notitieboekjes, wat flesjes inkt en potloden, kortom zo een beetje kantoorboekhandel. Verder verkocht hij Kruidenierswaren, Glas- en Aardewerk, Tabak en Sigaren, had een rijwielhandel enz. enz. zo iets als een kleine bazar. Maar het was een verlopen zaak, daar hij noch zijn vrouw erg beminnelijk waren voor het publiek. Hij wilde dus van zijn zaak af. Nu was het zo dat ze bij de familie Snoep daar al jaren zo schuin op hadden gekeken, zodat ze wisten wat er om ging. Nou dat was dus niet zo aanlokkelijk. Veel medewerking van die zijde had ik dan ook toen nog niet. Toch zag ik er wel wat in. Hij gaf mij direkt inzage van boeken en bescheiden en dat viel werkelijk niet tegen. Hij had daar erg goed geboerd, zouden we zeggen, daar hij een heel pand huizen in Ginneken had gekocht, waar hij van zins was na de verkoop naar toe te gaan. Ik redeneerde bij mezelf, we zijn beide nog jong, die Boekhandel kan alvast wat opgewerkt worden, en daar kwam nog bij ik was van plan te blijven timmeren, zodat ik toch allicht zoveel daarmee kon verdienen als hij aan pensioen genoot. Na lang wikken en wegen en prater kwamen we overeen een voorlopig koopcontract te sluiten. Ik kon dan altijd nog terug, indien ik het niet aandurfde. Hij was in dezen nog al gemoedelijk. Maar nu kwam voor mij de grootste moeilijkheid: hoe kom ik aan het geld? Ik had wel wat overgespaard en zij ook. Maar we moesten toch huishouden en aankleding van het huis (en dat was toen in die tijd groot) ook kunnen betalen. Op crediet kopen, zoals toen ook maar al teveel gedaan werd, wilden wij niet. De koopsom moest f 5000,- bedragen en nog f 800,- voor inventaris. Een som alstoen geweldig. Maar ik op de baan. Naar Notaris Schram van Kruiningen, die ik goed kende. Dit was de voorganger van Notaris van Dijke. Direct bood hij een eerste hypotheek aan van f 3500,-. Moest wel een paar borgen opzoeken, maar dat ging wel. Alleen zat ik nog met het restant, want voor de onkosten kon ik zelf wel instaan, die ook nog zo weinig niet waren. Evenwel ik kreeg het van een zeer goede vriendin, en zouden dan trachten zo gauw mogelijk in te lossen. Er waren in die tijd erg veel gegoede mensen op Krabbendijke, maar die gaven hun geld lieder aan Rusland, daar zijn ze dan later ook goed mee uitgekomen want toen in Rusland de Sovjets aan het bewind zijn gekomen hebben ze door al de vroegere schuld een streep gehaald en die mensen waren hun geld kwijt. Het heeft er vele babij de wanhoop gebracht. Maar goed, wij waren daarmee niet gebaat. In iedergeval wij kwamen klaar en op 14 maart 1914 werd de koopacte gepasserd en stond de zaak op mijn naam. Wij nu maar trachten door hard werken de zaak zo spoedig mogelijk eigen te krijgen. Er zouden echter toch later nog vele moeilijkheden voordoen. Dit kwam al twee jaar nadien uit toen het het geld van Schram dat was gegeven door een zekere Dokter Kolff van Oosterwijk, arts te kruiningen en deze kwam te overlijden en de erfgenamen het geld opvroegen. Toch kwam het weer voor elkaar door tussenkomst van een zekere heer Fossen, die op Kapelle woonde en zo iets als Makelaar was. Hij was een strikt eerlijk mannetje en hij bracht het vlug voor elkaar. Wij waren dus weer gered, hoewel het ons weer f 160,- kostte van hypotheekoverschrijving.

Al met al dus voor ons een tegenslag, maar het kwam weer in orde. We keren nu weer terug tot de verkoop van het huis met de zaak. De heer van der Jagt kon begin april verhuizen naar Ginneken, daar zijn woning aldaar